

מדיניות היתרים מקלה אפשרה את החדרת המאינה המצויה, ומיני עופות פולשים נוספים, אל ישראל כחיות מחמד

"הארץ", 2.1.2009

תוכי המחמד של היום - הסכנה של המחר

פלישת מינים זרים של ציפורים ובעלי חיים ימיים לישראל מאיימת על זנים מקומיים

צפירי רינת | 02.01.2009 | הוסף תגובה

כיכר חדרה לישראל: יבוא מכוון (בהיתר) למטרות נוי. בריחה מכלובים בפארק ציפורים מסחרי באזור תל אביב, עקב רשלנות מחזיקי הפארק.

כיכר מתפשטת בישראל: בתעופה, משגשגת בבתי גידול מופרים ועירוניים כמו מדשאות עירוניות. מקננת על עמודי תאורה ובתחנות דלק, המשמשות "אבני קפיצה" בהתפשטותה.

כיכר יכולנו למנוע את הנזק?

- < איסור על יבוא לישראל - מכיוון שמדובר במין שידוע בכל העולם כפולש
- < ביצוע פעולות ביעור מהירות כבר בשלבי הפלישה הראשונים

נזקים	ערוץ הפלישה
מגוון ביולוגי	ייבוא מכוון

מאינה מצויה בישראל

נזקים בישראל

חקלאות - מזיקת מטעים וכרמים בגלל אכילת הפרי. נמצאו סימנים ראשונים של נזק בגידולי ענבים^[1] בנזק ישיר ובהעברת פטריות מזיקות בין הענבים הפגועים.
תשתיות - פוגעת בתשתיות חשמל בגלל תכונתה לקנן במבנים ועמודי חשמל.

מגוון ביולוגי - המאינה דוחקת ומגרשת מינים מקומיים, כמו נקר סורי, מחורי הקינון. בנוסף היא חומסת ביצים וגוזלים של ציפורי שיר ומתחרה על מקורות מזון^[2]. המאינה היא נשאית פוטנציאלית של מחלת מלריית העופות (*Avian malaria*), מחלה שעלולה להיות קטלנית לציפורים המקומיות.

עלויות בישראל

עד היום אין השקעה ישירה בטיפול במין הפולש, אולם כבר ניכרים נזקים גדולים שטרם הוערכו כלכלית למטעים ולכרמים. סביר שבעתיד יהיה צורך בהשקעה רבה בהדברה כדי למנוע נזק כלכלי גדול.

נזק ועלות פוטנציאליים: נזקים של מיליוני שקלים בעקבות פגיעה בפרי במטעים וכרמים. נזק פוטנציאלי לענבי מאכל בלבד יכול להגיע לכ-940 מיליון ש"ח בשנה (ערך הייצור בשנת 2010)^[20]. המאינה נושאת על גופה טפילים שעלולים להיות נשאים של מחלות אדם.

תפוצה בישראל: תל אביב, חוף הכרמל, חוף הכנרת, ירושלים, ים המלח ובאר שבע^[25].

מאינה מצויה צילום: אורי רול

מאינה מצויה

שם מדעי: *Acridotheres tristis*

קבוצה טקסונומית: ציפור ממשפחת הזרזירים

מאפיינים: ציפור קולנית, צבע כללי שחור,

מאחורי העין כתם צהוב

מזון: אוכלת כל (חרקים, זרעים, פירות וכו')

מקור: אסיה

פולש: דרום אפריקה, צפון אמריקה,

אוסטרליה, מזה"ת, ישראל ועוד

מאינה בחור קינון. בנגל, הודו